

[Birgit Fogh-Andersen]

der er sluppet lidt lettere. Men en holdningsændring er der i hvert fald sket. Vi ser det jo også ved nybyggeri, hvor man ikke ville drømme om at bygge offentlige og andre bygninger uden at tage hensyn til handicappede.

Det stiller sig noget anderledes, når der er tale om et gammelt slot, som dette hus jo er. Man kan vel ikke nå de optimale løsninger, men jeg synes, at vi er kommet langt med de ting, der er ved at ske her, med de udmærkede nye elevatorer, som har automatisk døroplukning, osv. De brede stentrapper, som der er både ude og inde, må være at sammenligne med forhindringsløb, når man skal frem og tilbage, i hvert fald i stueetagen, men de er jo ikke sådan at lave om på. I de ting, der er på bordet, og som skal være i orden inden oktober, er der tale om virkelige forbedringer – og ikke kun om handicaptoiletter, som selvfølgelig også er en vigtig ting. Jeg synes, at folketingsrådet sammen med ejendomsdirektoratet har tilstræbt at imødekomme handicapforeningernes ønsker, så vidt man har kunnet. Og det synes jeg er noget meget godt.

Der er dog en ting, jeg er opfordret til at sige, nemlig at vi i folketingsrådet har nogle medlemmer, som har et hørehandicap. Det er ikke noget problem her i salen, for her har vi jo indlagt teleslynge. Men hvis vi skal videre i forbedringer – og det synes jeg vi skal – så var det rigtigt, at vi også så på de forskellige mødelokaler. Der er virkelig tale om nogle problemer for nogle af vore medlemmer. Det er så hermed sagt.

I øvrigt er vi helt indstillet på at være meget positive over for enhver forbedring, der kan lette handicappede. Jeg tror også, at vi vil opleve, at der kommer flere herind, hvis vi har noget bedre at tilbyde.

Bente Nielsen (V):

Vi kan vel alle være enige om, at alle – også handicappede – skal have adgang til folketingsrådet og til Christiansborg i øvrigt. Derfor finder jeg også, at de ændringer i adgangsforholdene, som boligministeren netop har beskrevet er ved at blive iværksat, er en ganske god begyndelse, så jeg skal ikke gentage alle detaljerne her.

Jeg håber, at det samarbejde, der her har været mellem boligministeriet, folketingsrådet og

de handicappedes organisationer, kan fortsættes, sådan at man, hver gang der sker indretningsmæssige ændringer her i huset, kan tage de handicappede med på råd og vil lytte til deres ønsker om, hvordan de vil kunne få det lettere. Det skal være min opfordring til boligministeren og til folketingsrådet, at man hele tiden samarbejder med de handicappede om en løbende bedre indretning for dem her i huset.

Ruth Olsen (SF):

Selvfølgelig synes SF, at folket skal have adgang til folkets hus. Her i det, som skulle være demokratiets højborg, skulle alle have mulighed for at komme ind og se og høre, hvad deres repræsentanter kan finde på at sige. Jeg var også af den overbevisning, at det var netop her i sommer, at de ting skulle løses, men så fik jeg at vide af andre, der kender huset her bedre end jeg, at her plejer man ikke at kunne løse mere end ét lille problem ad gangen. Så det kan da godt være, at det alligevel er nødvendigt, at vi vedtager det skub i form af sådan en beslutning.

Estrup (RV):

Dette er jo en tyvstart på en debat, vi skal have i morgen omkring en række handicapforslag, og det synes jeg der er noget symbolsk i, hvilket jeg hilser velkommen. Det er en markering af, at vi også herinde vil indrette os så vidt muligt handicapvenligt.

Jeg opfatter forslaget her – som vi jo måske ikke kommer til at arbejde med i boligudvalget – som et signal til præsidiumet og udvalget for forretningsordenen om, at man ønsker, at der virkelig tages fat på problemerne i så vidt et omfang, som der er givet udtryk for det. Det kan jeg erklære mig enig i, og det synes jeg er en god ting. Jeg synes også, at boligministerens redegørelse tydede på, at der allerede var godt hold i, hvordan problemerne skal løses. Jeg opfatter altså i nogen grad dette som et forslag, som vi egentlig ikke behøver at vedtage, men som vi skal kommunikere videre, hvorved vi kan sikre, at det fører til det nødvendige resultat.

Jeg vil afslutningsvis erklære mig enig i det, som fru Birgith Fogh-Andersen sagde om, at vi nok skal passe på ikke at koncentrere os alene om bevægelsehandicap. Der er også noget med både syn og hørelse, som